

[Arbejdsministeren]

jobtilbudsordningen, og da erfaringerne med ordningen har været gode, finder regeringen det rigtig at foreslå, at ordningen forlænges. Behovet for jobtilbudsordningen vil imidlertid svækkes, efterhånden som § 65 i arbejdsløshedsloven fuldt ud kommer til at fungere. Regeringen finder det derfor hensigtsmæssigt at forlænge jobtilbudsordningen i 3 år, således at folketinget ved denne periodes udløb på ny får lejlighed til at tage spørgsmålet op.

Der foreslås samtidig en ændring af medlemskravet som betingelse for ret til efterløn.

Ved efterlønsordningens indførelse den 1. januar 1979 blev det fastsat, at man skulle have været medlem af en arbejdsløshedskasse i sammenlagt 5 år inden for de sidste 10 år for at have ret til efterløn.

Erfaringerne fra den tid, ordningen har virket, har vist, at det fastsatte krav om medlemskab ikke sikrer den faste, stabile tilknytning til arbejdsløshedsforsikringssystemet, som ordningen bygger på, idet der har været eksempler på, at tidspunktet for indmeldelse i en arbejdsløshedskasse udskydes indtil 5 år forud for overgangen til efterløn.

Dette forhold ønskes ændret, og der foreslås derfor en skærpelse af kravet om medlemskab, således at dette fastsættes til 10 års medlemskab inden for de sidste 15 år. I forbindelse hermed indføres der en glidende overgangsordning, som sikrer, at alle, der ved lovforslagets fremsættelse har en berettiget forventning om at kunne gå på efterløn, når de fylder 60 år, får mulighed for det.

Idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og dets bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om barselorlov m. v.

(Lovforslag nr. L 202).

Forslaget tager sigte på at indføre regler om ret til fravær m. m. i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption.

Forslaget har udgangspunkt i de forslag, der er fremlagt i betænkning nr. 846 om barselorlov fra fællesudvalget under børnekommissionen og ligestillingsrådet, samt de udtalelser, der er afgivet af organisationer og myndigheder m. fl. i forbindelse med betænkningen.

Forslaget er udtryk for et behov for lovfæstelse af den forudsætning om ret til fravær, som retten til dagpenge ved graviditet og adoption i dag hviler på, og forslaget har således en meget nær tilknytning til det samtidig af socialministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Forslaget indebærer, at en gravid kvinde har ret at være fraværende fra sit arbejde i en periode af 4 uger før fødslen og til 14 uger efter fødslen, og konsekvensen af denne ret er, at hendes fravær ikke udløser misligholdelsesvirkninger i arbejdsforholdet.

Forslaget indeholder endvidere en lignende ret til fravær i alle de øvrige situationer, hvor en lønmodtager har ret til dagpenge efter dagpengelovens kapitel 12 om dagpenge ved fødsel og adoption.

Orlovsperioden foreslås medregnet ved beregning af ancienniteten i arbejdsforholdet, og en bestemmelse om forbud mod afskedigelse på grund af graviditet, fødsel eller adoption svarende til ligebehandlingslovens regler er ligeledes indeholdt i forslaget.

Endelig indeholder forslaget af hensyn til arbejdsgiverens tilrettelæggelse af arbejdet en pligt for den kvindelige lønmodtager, der har haft orlov, til med 14 dages varsel at underrette om, hvornår hun vil genoptage arbejdet efter fødslen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Lovforslag nr. L 201).

Lovforslaget indeholder forslag om:

- 1) Udvidelse af dagpengeretten i forbindelse med graviditet, barsel og adoption,
- 2) lempelser af arbejdsgivernes dagpengelig pligt som led i de foranstaltninger, det er besluttet at iværksætte for at fremme beskæftigelsen, og
- 3) en række overvejende tekniske justeringer af dagpengeordningen.

Betænkning nr. 846 om barselorlov fra fællesudvalget under børnekommissionen og ligestillingsrådet har dannet udgangspunkt